

да се прояви, има условия да придобие нѣщо. Ако влѣзете въ нѣкое село, между хора, гладенъ никога нѣма да останете. Обаче, ако сте въ пустиня, нѣма да срещнете никакви препятствия, свободно можете да се разхождате, но гладенъ ще бждете. Какво показва това? — Това показва, че докато има мжнотии, човѣкъ никога нѣма да умре гладенъ. Когато Богъ сбича, Той поставя на пътя му редъ мжнотии и препятствия. Много естествено! Може ли човѣкъ да направи единъ корабъ, безъ да го натовари съ стока? Може ли човѣкъ да си направи кола, безъ да я впрѣга? Може ли да има торба, безъ да я пълни съ нѣщо? Може ли да има инструментъ, безъ да свиря на него? Ако цигулката би била разумно сжщество, тя би се оплакала отъ страданията, които лжкътъ ѝ причинява. Каквото е положението на цигулката, такова е положението и на човѣка. Всѣки човѣкъ е нѣкаква струна отъ Божествения инструментъ и върху нея свирятъ съ лжка си разумни сжщества. Щомъ престане концертътъ, човѣкъ временно се успокоява, затихва, докато отново се даде новъ концертъ. Ако отидете на небето, ще чуете да се говори само за страдащитѣ хора, но не и за веселещитѣ се. Въ Писанието е казано: „Веселещитѣ сж получили своя дѣлъ на земята още. Скърбещитѣ ще получатъ своето благо на небето“